

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2012 r. — Yaqub przeciwko OHIM — Turcja (ATATURK)**(Sprawa T-580/12)**

(2013/C 79/37)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* J. Yaqub (Nottingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Jenkins, solicitor)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:* Republika Turcji**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 17 września 2012 r.

Zarzuty i główne argumenty*Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku:* słowny znak towarowy „ATATURK” dla towarów z klas 3, 5, 25, 29, 30 i 32 (wspólnotowy znak towarowy 4 633 434)*Właściciel wspólnotowego znaku towarowego:* strona skarżąca*Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego:* Republika Turcji*Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku:* wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oparty na podstawach odmowy rejestracji zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i f) rozporządzenia Rady nr 207/2009*Decyzja Wydziału Unieważnień:* oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku*Decyzja Izby Odwoławczej:* uwzględnienie odwołania*Podniesione zarzuty:* naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009.**Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2013 r. — CFE-CGC France Télécom-Orange przeciwko Komisji****(Sprawa T-2/13)**

(2013/C 79/38)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* CFE-CGC France Télécom-Orange (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A.L. Lefort des Ylouses i A.S. Gay.)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi Związku za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9403 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2011 r., uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem, pod pewnymi warunkami, pomoc udzieloną przez Republikę Francuską na rzecz France Télécom, dotyczącą zmiany sposobu finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom [pomoc państwa nr C 25/2008 (ex NN 23/2008)] (1).*

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ze względu na to, że zaskarżona decyzja uznaje za pomoc państwa zmianę sposobu finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych przez France Télécom wprowadzona ustawą nr 96-660 z dnia 26 lipca 1996 r. Strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE:

- poprzez stwierdzenie, że ustawa z 1996 r. mogła być uznana za korzyść ekonomiczną;
- poprzez stwierdzenie wybiórczego charakteru zmiany, pomimo że brak zewnętrznej podstawy porównania wykluczał wszelką wybiórczość;
- poprzez stwierdzenie, że ustawa z 1996 r. może powodować zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, pomimo że uiszczenie przez France Télécom nadzwyczajnej opłaty skutecznie zneutralizowało niekorzystne skutki, które dla France Télécom powodowała ustawa z 1990 r.